

БОЗОР СОБИР

ГУЛИ ХО

БОЗОР СОБИР

АЗ
«ГУЛИ ХОР»
ТО
«СИМХОР»

(ГУЛЧИНИ ШЕЪР)

2003

Гирдоварандагон Ромиз ва Меҳрон

Рассом Манучеҳр

ЌУЗ ҚАЛАМ НЕСТ КАСЕ ҲАМХУНАМ

Ќеваке ман ба сари дил дорам
Ќои пул нест барои қалам аст,
Қалами ман ба дилам наздик аст,
Ба ҳавои дилам одат кардаст.

Ҳиш-хиши тарзи қаламронии ман
Тапиши қалби маро мемонад,
Тапиши қалбам агар мавзун аст,
Ҳиш-хиши хомаи ман мавзун аст;
Ќуз қалам нест касе наздикам.

Ин қадар ранг,ки дар дафтари ман
Аз димоғи қаламам мерезад,
Ба худо, хуни ман аст,
Ба худо,ранги қалам хуни ман аст.
Аз димоғи қаламам дар дафтар
Хуни ман мерезад;
Ќуз қалам нест касе ҳамрангам,
Ќуз қалам нест касе ҳамхунам.

Набзи ман дар таги ангушти қалам,
Қаламам набзи маро месанҷад,
Қаламам набзи маро мешумарад,
Менигорад қаламам набзи маро;
Тапиши набзам агар мавзун аст,
Ҳиш-хиши хомаи ман мавзун аст.

Қалами ман,ки дар ангушти ман аст
Қаламам нест як ангушти ман аст,
Ба ин ангушт шаш ангушти ман аст,
Ин шаш ангушт,ки дар мушти ман аст,
Басам ин мушт,ки дар пушти ман аст.

6 январи 2002,Сиэтл.

ХОНАҚОҲИ МАН

Ростӣ, фарзанди ман сураткаши хуб аст,
Хуб сурат мекашад, аммо
Сураташро дар чи деворе биовезад намедонад,
Мо, ки деворе надорем,
Хонабардӯшем.

Ростӣ, ман ҳам чу пири хаста меҳоҳам гузорам
Як нафас, як лаҳза пуштамро ба девор.
Ҳафт пушти ман, ки дар гилхонаҳо
гилкорӣ мекарданд,
Ба гил рафтанд.

Гар ба девори касе хушкида нақши
панҷае боқист,
Нақши панҷаи онҳост.
Ҳафт пуштам мардуми деворие буданд,
Лек дар пуштам на деворист, на девор.

Дар ватан аз шоирон як шоири зиндонӣ ман будам,
Дигарон буданд шоирҳои зиндонбон.
Ҷомаи ман бӯи зиндон мекунад то ҳол,
Бо чи собуне бишӯям ҷомаи худро?
Аз ҳароши симҳораш дастҳоямро агар бастам,
Чун бибандам ин даруни пурҳарошамро?
Чун бибандам ин даруни реш -решамро?

Дар қафои чашмаки зиндон, ки ҳамчун
чашми сӯзан буд,
Аз тамоми чехраҳо як чехраи Гулчехраро
ман дида будам,
Аз тамоми чехраҳо як чехраи Гулчехраро
бӯсида будам,
Бӯсаам дар чашмаки зиндон намеғунҷид.

Аз ватан вақте, ки мерафтам,
Субҳи бефайзаш намоён буд,
Бар сараш барфи нахустини зимистон буд.
Ин ки гуфтам дар ҷавонӣ мӯсафедам кард,
Дар ҷавонӣ мӯсафедаш кардаанд
якбора дар як шаб,

Хуб пираш кардаанд якбора дар як шаб.
Субҳи бофайзе, ки ман бори сафар бастам,
Субҳи рӯи кӯдаконам буд,
Духтари ман ахтари ин субҳи содиқ буд.

Аз ватан вақте, ки мерафтам,
Ёдам аз ӯ дар фазо мерафт,
Додам аз ӯ дар ҳаво мерафт.

Гуфтам аз рӯи ҳаво хат мекашам рӯи ватанро,
Баъд аз ин бигзор, бигзор!
Ман набинам рӯи ўро,
Ў набинад рӯи манро.
Хостам дар шишаи танги ҳавопймо ба ин маънӣ
Хат кашам акнун,
Вале он шишаро нохост бўсидам,
Чун дилам мехост бўсидам,
Бўсаам дар шишаи танги ҳавопаймо намеғунҷид.

Аз ватан рафтам,
Валекин дур рафтан аз ватан имкон надорад,
Мекашад чун зодбуди меҳрубон меҳраш,
Гарчи бо ман меҳрубон кам буд.
Чун тавонам аз замини ҳамрагу ҳамхуни худ
бигрехт?
Чун? Ки дар нофи заминаш хуни нофам рехт.

Дарди ҷонкоҳам, ки аз он ҷост,
дармони ман он ҷост,
Реши хуншорам, ки аз он ҷост,
дорӯи ман он ҷост,

Заҳри чандонам, ки аз он ҷост,
Нушдорӯи ман он ҷост.
Зодгоҳам дар сари кӯҳи сафеди Ширбияш
тутиё дорад,
Дар сари кӯҳи Зарафшон мӯмиё дорад,
Дар сари ҳар пушта аз рангинкамон
чархофалак дорад,
Кӯзаи моҳи шабаш шири малак дорад,
Зодгоҳам оби гарму оби шӯрак дораду
зарригиё дорад.
Дар қатори фавҷи мӯраш ҳамқадам дорам,
Балки ман дар он қаламрав сад найистон
ҳамқалам дорам.

Лангари дуру дарози турнаҳои навбаҳораш ку?
Чок-чоки чокаи шабзиндадораш ку?
Кӯчаҳои Қаҳқашони пахтазораш ку?
Пуштаи хоке, ки хоки хоксори қиблагоҳам
буд, ку?

Хонаи ман - хонақоҳам буд, ку?
Ку сафедорони анбӯҳи саропо чашм-
Чашми пурмеҳру муҳаббат?
Ку чанорони саропо панҷаи даст,
Панҷаи дасти мададгор?

*Аз ватан рафтам,
Валекин дур рафтан аз ватан имкон надорад,
Мекашад хокаш;
Аз кашиданҳои хокаш набзи ман кандаст,
Зарбати набзам мураттаб нест,
Зарбати қалбам мураттаб нест.
Аз ватан рафтам, валекин мекашад хокаш,
Хоку хошокаш.*

Зимистони 1997, Ҷексонвил.

ШАҲРИ СИЁҲ

*Аз шаҳри ман ба ғайри сафедии пахтааш
Дар ёди ман сафедии дигар намондааст,
Ҳар одамаш мусаввадаи одам асту бас,
Як одами сафед ба хотир намондааст.*

*Гӯянд ҷонамози нависанда дафтар аст,
Ҷои намози коғазию сачда дафтар аст;
Аз бас, ки рӯи ҳамқаламонам сиёҳ буд,
Дар чаши ман сафедии дафтар намондааст.*

*Рӯи сиёҳи ҳамқаламони маро дар об,
Бояд, ки шӯст-шӯст ба хокистари китоб;
Зеро китоби шеъри маро сӯхтанду з-он
Ғайр аз ғами ба хун шиновар намондааст.*

*Рӯзе, ки аз сиёҳии зиндон бурун шудам,
Гуфти ту, аз сиёҳии заҳдон бурун шудам;
Дар сарнавишти ман, ки сиёҳаш навиштаанд,
Шояд аз ин сиёҳии бадтар намондааст.*

*Дар шаҳри ман кӣ пес набошад сафед нест,
Ҳамшаҳри ман, ки пес набошад сафед нест.
Аз шарми ин сафедии ҳамгавҳарони хеш,
Дар пеши ман сафедии гавҳар намондааст.*

Аз пуштаҳош монда маро шабдарав ба ёд,
Аз куштаҳош монда маро сардарав ба ёд.
Чун шаҳри осмонзада аз осмони ӯ
Чӯз чашми тифли гушнаи ахтар намондааст.

Сарсон ба қалби сакта бародар ба ҳар даре,
Фарзанди тоҷи сар ҳама музтар ба ҳар даре,
Ҳамсоя хонабону саги хона гурбон,
Аз хешу ақрабои ман аксар намондааст.

Бе мардуми сафед сафедӣ намекунад,
Бе гандуми сафед сафедӣ намекунад,
Ҳарчанд дар иморати шаҳри сиёҳи ман
Ранги сафеду шишаву мармар намондааст.

Тобистони 1996, Чексонвил, Ш.М.А.

ЧАРО НАМЕОЙ?

*Дубора моҳ бадар шуд, чаро намеой?
Дубора моҳи дигар шуд, чаро намеой?*

*Парандаҳои муҳочир ба лона баргаштанд,
Дубора чаҳ-чаҳа сар шуд, чаро намеой?*

*Бародарони мусофир ба хона баргаштанд,
Дубора қаҳ-қаҳа дар шуд, чаро намеой?*

*Ҳазор лола ба дил лолазори Файзобод,
Дубора хуни ҷигар шуд, чаро намеой?*

*Ниҳоли пушти дарат бо қадат баробар буд,
Чанори хушқаду бар шуд, чаро намеой?*

*Гули пиёда¹ ба манзил пиёда боз омад,
Ба рафтанат чи қадар шуд, чаро намеой?*

*Ҳамон бинои баланде ватан бувад номаш,
Ба хишти ҷони падар шуд, чаро намеой?*

*Ҳамон сутуни баланде ватан бувад бомаш,
Ба устухони падар шуд, чаро намеой?*

Апрели 1998, Сиэтл.

¹ Гулҳои алафӣ.

ШОИРУ ШЕЪРЕ АГАР ҲАСТ

*Шоир андар синаи миллат чу дил,
Миллати бешоире анбори гил.*

(Иқбол)

*Шоиру шеъре агар ҳаст-
Арсай сарбозие ҳаст,
Аз худову шоҳу аз пайғамбари дунё
Як нафар норозие ҳаст,
Ёғие ҳаст,
Осие ҳаст.*

*Шоиру шеъре агар бошад-
Дар сари дасти баланди халқ чарме ҳаст, -
Парчае аз домани оҳангаре ҳаст
Коваи оҳангарею сангаре ҳаст.*

*Мӯҳтарам халқе, ки "Девони Кабир"-аш
Бартар аз девони тақдираш,
Бас, ки девон дорад ў даре надорад.
Мӯҳтарам халқе, ки шоирпарвар аст,
Шоҳу пайғамбар надорад, лек дорад шоире;
Шоире к-аз синааш ҳар нуктаро
Меканад чун маъдане аз кон,
Балки ҳамчун поре аз қон,
Ҳамчу маҳбусе, ки дар талвосаи қонканданаш
Меканад девори маҳбасро ба дандон...*

*Гарчи мардум ҳарчи мегӯянд:
Қўби сад доре ба хуни шоирон сурхида мегӯянд;
Шоиреро дар фалақ куштанд мегӯянд;
Шоиреро сӯхтанд,
Ҳокистарашро ҳам ба оби Дачла афканданд;
Шоиреро дӯхтанд аз гуфтугӯ лаб...*

Гарчи мардум ҳарчи мегӯянд,
Кӣ чу ман дар орзуи номи Ҳофизвор нест;
Ки намехоҳад, ки якто не,
Камтарин бошад, валекин шоире бошад,
Шоҳкоре не агар, байте бимонад ёдбуд
Дар забони миллати худ...

Мон маро бадбахт бошам, лек бошам шоире,
Мон маро сарсахт бошам, лек бошам шоире.
Мон, ки ҳамчун Саъди Салмон
Бо гуноҳи шоирӣ дар чоҳу зиндонам кунанд,
Чун Ҳилолӣ шеър дар лаб сангборонам кунанд.
Балки ҳамчун Рӯдакӣ кӯрам кунанд,
Аз дару дарбор берунам кунанд.

Гар бимирам,
Ҳамчу Фирдавсӣ маро
Дар мазори халқ нагзоранду лек
Шеър дар ҳалқам бимирам,
Шоири халқам бимирам.

ЗАБОНИ МОДАРИЙ

Ҳарчи ӯ аз моли дунё дошт дод,
Хиттаи Балху Бухоро дошт дод,
Суннати волою Девон дошт дод,
Тахти Сомон дошт дод.

Душмани донишгадош "Дониш"-и Сино гирифт,
Душмани бе суннаташ девони Мавлоно гирифт,
Душмани суратпарасташ сурати Беҳзод бурд,
Душмани бе хонааш дар хонаи ӯ ҷо гирифт.

Қомати кӯтоҳи манғит
Аз манори каллаи аҳли Хуросон шуд баланд,
Пасти саҳрои Қипчок
Аз баландии Бадахшон шуд баланд.

Аз ватан то бар кафан ҳар буду нобудаш, ки буд
Бар ватанталбу кафанталбандаҳо бахшиду дод,
Аз ватан то бар кафан худро адо кард,
Аз ватан то бар кафан худро гадо кард.

Дар миёни тангчашмоне, ки чашми тангашонро
Ҳеҷ ганҷе пур намекард,
Ҳафт хони Рустамашро барҳадар густурд,
Ҳафт ганҷи қиммати Афросиёбашро
Барҳадар рехт,
Ҳафт мулкашро фидо кард.

Оқибат аз ҳафт иқлим
Зери пояш як қадам монд,
Як қадам аз мулки Ҷам монд,
Лек дар дасташ қалам монд,
Бо қалам дар ҳар қадам монд.

Мағзи кӯҳистон даромад,
Балки гӯристон даромад
Тарки дунё карду тарки шоирӣ не,
Тарки ин пайғамбарӣ не;

Ғорҳоро мактаби шеърӯ ғазал кард,
Дар забони модарӣ сеҳру амал кард,
Ҷилди девони ғазалро
Ҷилди девони азал кард.

(То ҳанӯз аз тоқи ғоре,
Аз мағоке, аз мағоре,
Аз мазору гӯшаи вайронае
Метавон дарёфт тӯморе, баёзе,
Дафтаре аз шоири гумном).

Дар сарояш тоҷик аз бахти нагун
Гарчи бо ғабру мусулмон ҳамсаро буд,
Ҳамрасулу ҳамхудо буд,
Дар забон, аммо ҷудо буд;

Оҷ гум карду забонро гум накард,
Тоҷ гум карду забонро гум накард,
Тахт гум карду забонро гум накард,
Рахт гум карду забонро гум накард,
Бахт гум карду забонро гум накард.

Дар ҳаду сарҳадшиносии ҷаҳон,
Сарҳади тоҷик-
Забони тоҷик аст,
То забон дорад ватандор аст ӯ,
То забондор аст бисёр аст ӯ,
Бешумор аст,
Беҳисоб аст,
Беҳад аст,
Бесарҳад аст .

Тирамоҳи 1975

Восе, ки буд беҳад восеъ,
 Бо шонаву пешонаву пешомади беҳад васеъ,
 Будаи ҷувозе ҳамчунин
 Бо кундаи беҳад восеъ,
 Будаи нишоне дар ҷабин аз ҷабҳои беҳад васеъ.

Равғанкаше монанди ӯ олуда дар равған набуд,
 Олуда не, қарқида не, ғарқида дар равған набуд,
 Аммо аз ин равғанкашӣ равған набуд дар лампааш,
 Аз гиж-ғижи хобоваре хобида бахти абтараш.

Азбас, ки санги тоқаташ тоқатшикан гардида буд,
 Тоқатшикан гардида буд гӯри ҷувозаш ҳамчу гӯр.
 Охир, дар ин равғанкашӣ монанди равған даргирифт,
 Чун бӯйи равған ҷуръаташ як пуштаре дарбар гирифт.

Чашмони аспаш баста буд,
 Чашмони аспашро кушод;
 Чашмони бахташ баста буд,
 Чашмони бахташро кушод.

Аспи ҷувозашро гирифт, аспи ҷиҳодаш карду рафт,
 Тири ҷувозашро гирифт, тири ҷиҳодаш карду рафт;
 Аспи ҷувозаш дар амон,
 Тири ҷувозаш беамон,
 Зад наъра аз рӯзи ғазо.

Мулке, ки мулкак буд фақад хурду хӯроки кӯдакаш,
 Савганд мекарданд ёд мардум ба риши тактакаш,
 Дар пеши мардум ҳурмати риши дарози тактакаш
 Камтар набуд аз ҳурмати риши дарози мардакаш
 Зад бар машомаш аз "ғазо!"
 Бӯйи ғизо.

Пираш баромад аз дара
Бо риши ҳмчун шаршара,
Қошуқтарош аз гӯшае
Бо тешае.
Чун дарзаҳояш найдарав банди миёнашро бибааст,
Хирманчӣ шохинро гирифт, полизбон сангу кулӯҳ,
Ҳатто яtimi лучакаш
Афшурд мушти кучакаш,
Гуфти баромад мурдааш чӯби сари гӯраш ба даст.

Бархост, яъне мардumi берахт бо шохи дарахт,
Бархост, яъне мардumi бетир бо тири чувоз,
Дастии тихидастону дост,
Ҳар беғизое дар ғазо,
То тахтро яксон кунад,
Яъне кунад бар хок тахт.

Восе дар ин ҷанги васеъ,
Дар кундаи тоҷик бибааст
Урдуи манғитро чувоз.
Уро чувози вопасин на аз зағир,
На тухми кунҷид будааст,
Уро чувози вопасин аз тухми манғит будааст.

1990 Душанбе.

СТАЛИН ВА СТАЛИНОБОД

*Сураташ дар пештоқи ҳучраи устои суратгир,
Сураташ дар растаи суратфурушон,
Сураташро мардуми ронанда гардонад
Дар ҳазорон шишаи мошин;*

*Сураташ дар дасти мардум дар қатори роҳпаймой,
Сураташ дар ғавҷи мардум дар қатори корпартой,
Сураташ дар навбати нон,
Сураташ ҳар рӯз дар Майдони Сурх аст,
Дар намоиш.
Сураташ дар чорчӯби шишаи дилҳост,
Сураташ дар осмон
Дар чамбари рангинкамон аст.*

*Сураташро миллати шаш баҳши дунё мешиносад,
Чун шахси дунё мешиносад:
Аз ду абруи камонии баландаш мешиносад,
Аз буруташ мешиносад,
Аз чубуқаш мешиносад,
Аз кителаш, аз шинелаш мешиносад...
Сири ӯ дар ин буруташ буд,
Сехри ӯ дар ин чубуқаш буд.*

*Ёд дорам,
Сталинободи мо шаҳри базеби сталинҳо буд:
Бачамардони базеби хушбуруташро
Бурути сталинворона мезебид,
Кители сталинворона мезебид,
Мӯзаи ғарчу кӯлоҳи "Кепка" мезебид.*

Аз падар ҳам, ростӣ, ғайр аз бурут дар хотирам
нест,

Косаи дуғобаро вақте, ки менӯшид
Тоб медод сталинворона думболи буруташро...

Ёд бодо Сталинободи сурхи кӯдакиам, ёд!

Шаҳри сурхи камбағалҳо.

Аз ҳавойи Сталинободи ман бӯйи халифи² пухта
меомад,

Сталинободи ман хишти иморатҳои сурхашро

намерухт,

Хишт-хишт

Хишти халиф мепухт,

Хишт-хишт

Хишти халифи пухтаи сурх...

Хоҳари ман кӯчарӯбаш буд,

Об мезад кӯчаҳои хокиашро шом тобистон,

Лек рӯзи мотаму марги падарсолори миллатҳо

Хоҳари ман кӯчаҳои хокиашро

Об зад бо ашки сӯзон,

Хоҳари ман оби чашмашро

Як сатил дар кӯчаҳо пошид.

Ман ҳам аз як парваришгоҳи³ ҳамон шаҳрам,

Дар ҳамон ҷо куртаи нав, шими нав пӯшида будам,

Дар ҳамон ҷо пойи ман попӯширо дид,

Дар ҳамон ҷо бори аввал нони серӣ хӯрда будам,

Дасту рӯямро ба собун шуста будам...

² Хлеб-нони фабрик

³ Интернат

Сурати бечорчӯби Сталин дар пешгоҳаш буд,
Сураташро ман, ки аввал дар ҳамон кӯйи сағирон
дида будам,

Аз ҳамон кӯйи сағирон
Сураташ оинапӯш
Дар лавҳаи чашми ман аст умре;
Мезанам мижгону гарди сураташро
Ман ба мижгон мекунам пок.

20 январи 2002, Сеэтл

БА ХОТИРАИ БАРОДАРАМ ПРОФЕССОР
ТЕМУР СОБИРОВ

*То маро роҳи хаёлаш бибарад аз паси ӯ,
Дина шаб сӯи ба сӯ аз паи ёдаш будам.
Чашм пуробу чу оташзада аз пушти сароб,
Ҳама шаб кӯи ба кӯ аз паи ёдаш будам.*

*То расад бӯи вай аз бод, гирифтам раҳи бод,
Бод бе бӯи вай омад ба ман аз Файзобод.
Гуфтам, эй бод, чӣ медонӣ ту аз додари ман,
Ҳок зад бар сари ман боду гузашт аз сари ман.*

*Боғ рафтам, ки ман аз дору дарахташ пурсам,
Боғи зарде, ки чу ман табзада буд бечора,
Боғ нашнида маро барги хазон афшонид,
Кард пероҳани зардӯзии худ садпора.*

*Нигарон сӯи ҳаво аз қафаси маҷнунбед,
Ҳайф хӯрдм, ки ғами хеш нахӯрдм барвақт.
Нигарон сӯи ҳаво аз қафаси маҷнунбед,
Ҳайф хӯрдм, ки барои чӣ намурдам барвақт,*

*То ки дар ёди бародар нашавам обу адо,
То намонад дилам аз зиндагиву аз дунё,
То набинам ба ҷаҳон доғи бародаро ҳеч,
То маро доғи бародар накушад бо тадриҷ...*

*Нигарон сӯи ҳаво бин, ки чи манзар дидам,
Абру аз абри гузар тӯдаи дафтар дидам,
Абру аз абри гузар болишу бистар дидам,
Маҳи бишкастае дар бистари додар дидам.*

*Менамуд боз яке манзараи даргузаре,
Ки манаш дидаму хоҳам, ки набинад дигаре,
Ашки ман ҳар қадар аз чашм ниҳонаш мекард,
Осмон пеши назар боз аёнаш мекард.*

*Тӯдаи абри равон буду дар он тӯдаи абр,
Товасангони сафеду сияҳи гӯристон.
Тӯдаи абри равон буду дар он тӯдаи абр,
Тали пурхору ҳаси деҳқадаи Суфиён.*

Гуфтам эй абр, аз он олами абри чӣ хабар,
Ҷигарам сӯхт, маро гум шуда фарзанди падар,
У, ки дар рӯи замин нест, магар он ҷо нест,
Паси талҳои булӯрии ҳаво ҷои кист?

Нашунидам чӣ гуфту чӣ нагуфт абри фалак
Он қадар лек ҳарошид фалакро, ки малак
Ба фалак саҳт хурушиду хурушид аз он,
Ки замин тар шуду тар шуд ҳама аз ашки равон.

Нигарон сӯи ҳаво будаму хобам бурдаст,
Шудам аз чак-чаки борони дарахтон бедор,
Задам оҳе, ки чаро то абадам хоб набурд?
Оҳ, безорам аз ин дидани дунё, безор.

Аз рӯй-рӯйи хотираҳои ҷавониам,
Балки аз он диёр, ки гум кардаам падар,
Аспе ҳанӯз медаваду медавад ҳанӯз,
Аспе, ки ҷӯз ба хоб намебинамаш дигар...

Пояш сафеду гардану пешониаш сафед,
Соқаш дарозу тахтаи пушташ дарозтар,
Зери шикам ба тахтаи пушташ кашида сахт,
Чашмаш мисоли лахчаи сӯзанда дар назар.

То рӯи сина шаршараю обшори ёл,
То пушти пой шаршараю обшори дум.
Чун зарбаҳои набзи раги дасту пойи ӯ,
Аз сангу хок мешунавам зарбаҳои сум.

Сар то қадам сарак-сараку резу печу тоб,
Дар подаи касофати маркаб намечарад.
Аспи фариштае, ки саисаш фариштаест,
Шаб то сахар фаришта қашоғӯш мезанад.

Дар ҳарду пойи ӯ падари ман кишан назад
Дар банди пойи ӯ падарам ресмон набаст...
Дар кӯдакӣ шунидаму фарёд мезанад
Ин гӯши ман ба шиҳаи он аспи дурдаст.

Дар кӯдакӣ шунидаму аз ёди ман нарафт
Он шиҳаи азизи чиҳилсола бештар;
Як дам ба гӯш мерасад аз пуштаҳои дур,
Як дам ба гӯш мерасад аз кулбаи падар.

Ёдат ба хайр бому дари кӯдакии ман,
Кам нест аз ту дар ҷигарам нақши ҷоннавоз.
Марде, ки рафт аз бари мо дар ҷавониаш,
Хоҳам, ки пир ояду ояд дубора боз.

Умре ба ҳар ғубори шитобанда дар назар
Бо чашми чор менигарам ман, ки аз кучост;
Маҳтоби нав ба тахтаи дарвозаи уфуқ
Кӯбида наъли ашқари гардуннаварди мост...

Аз рӯй-рӯйи хотираҳои ҷавониам,
Балки аз он диёр, ки гум кардаам падар,
Аспе ҳанӯз медаваду медавад ҳанӯз,
Аспе, ки ҷуз ба хоб намебинамаш дигар.

Тай шуд ҳазорҳо раҳу ҷуз дар раҳи хаёл
Бори дигар надидамат эй аспи бодпо,
Ту то кучо давидию ку он савораат,
Ҷро ту дар ҷавониаш афкандӣ дар кучо?

ТИРАМОҲ

*Рӯзҳои барфу боронӣ расида:
Ҷомаи зарди дарахтонро дарида,
Сабзаву гулро чарида,
Меваҳои пухтааш чида,
Меваи нопухтааш дар шоха ларзида,
Ранги хуршедаш парида,
Мурғи шеърар парбурида.*

*Хонаҳои холи пур аз бод,
Синаҳои холи пур аз ёд,
Меравад мушти паре барбод,
Коғазеву дафтаре барбод.*

*Селаи барги хазон дар тури борон мезанад пар,
Шишаҳои хонаам тар.
Мерасад ин лаҳза чашми модари пирам ба хотир;
Ҳар қадар обе, ки ӯ аз зиндагонӣ хӯрда буд,
Зиндагӣ баргашта онро рехт аз чашмонаш охир...*

*Мушти ёдам мезанад бар сар,
Мушти бодам мезанад бар дар...*

Ҳамон корвоне, ки суф мефурӯхт,
Фаромад ба бозору Юсуф фурӯхт.
Азизи Зулайхо, ки суф мехарид,
Даромад ба бозору Юсуф харид.

Ба зан гуфт асло ғуломаш махон
Чу фарзанд хонаш ту дар хонадон,
Ки дар чехрааш нури пайғамбарист,
Чунин чехра бе фоли фархунда нест.

Вале зан илочи таҳаммул надошт,
Ба Юсуф бинои муҳаббат гузошт,
Ки ҳусни гулӯсӯзи ӯ дар назар
Гулӯсӯзтар мешуд аз пештар.

Яке рӯзи монанди оби халиҷ,
Ки оромиаш бебало нест ҳеҷ,
Зан аз шавқи ишқи ҷавон буд маст,
Ҷавонро дарун хонду дарро бибаст.

Ҳарису ҳаросону саршори нафс
Чу дар тангное ба ӯ гашт ҷафс.
Валекин аз он кулба Юсуф шитофт,
Зулайхо чу гурге ба Юсуф шитофт.

Ҷавон ҷасту аз дарби долон гирифт,
Вале дасти зан аз гиребон гирифт.
Зулайхо ҷавонро ба бистар кашид,
Ҷавон сар надод, аз лаби дар кашид.

Ҷавон аз Зулайхо, ки сар мекашид,
Зулайхо ҷавонро батар мекашид .
Зулайхо, ки сӯи дарун мекашид,
Ҷавонро ту гӯи, дарун мекашид.
Зулайхо, ки мӯи ба мӯ мекашид,
Ҷавонро ба кому гулӯ мекашид.

Кашидан ду танро ба ҷое кашид,
Ки гӯё намешуд ҳавое кашид.
Чунон шуд, ки танпӯши Юсуф дарид,

Гиребонаш аз дӯши Юсуф дарид;
Баромад чавон аз гиребони суф,
Ба монанди моҳи шабе аз хусуф...

Аз ин пас Зулайхо, ки ноком буд,
Зулайхо набуд, гурги бадном буд,
Ки он Юсуфи хӯрдааш зинда монд,
Даҳонаш вале Юсуфолӯда монд.
Пароканда шуд мочарояш, ҳамон
Ба гуфтан нишастанд мисризанон,
Ки ҳамбистари бевафои Азиз
Тамаъ карда аз бардааш хобухез.

Зулайхо, ки ин таънашонро шунид,
Аз ин таънашон бӯи ғафлат шамид.
Фиристу талбидашон назди хеш,
Ба одоби меҳмоннавозии беш,
Хушомадзанон лӯлаболиш ниҳод,
Навозишкунон хону хуриш ниҳод.

Дар аснои авҷу қиёми нишаст,
Ғурури занонро Зулайхо шикаст.
Ба ҳар як турунҷеву тезина дод,
Бари озмун дод, бе кина дод.

Сипас, ҷониби ғурфа иммо намуд,
Чавонро ба маҷлис тақозо намуд.
Даромад яке Юсуф ороста,
Ба зевар саропош пероста.

Чи хотун, чи отун ҳар он зан, ки буд
Ҳама ногаҳон моту мабхӯт шуд,
Ба ҷои турунҷ аз шигифти шадид
Нафаҳмида ангушти худро бурид.

Ба назди Зулайхо хиҷолат шуданд,
Пушаймони саҳт аз маломат шуданд,
Бирафтанд аҳсантгӯён бурун,
Аз он Юсуфобод бо дасти хун.

ПУШТАҲО

*Пуштаҳо - роҳҳои хокии ман,
Пуштаҳо ҷои хокбозии ман.
Пуштаҳо - гӯри модару падарам,
Ҳоку хокистари намозии ман.*

*Мебарад мӯр, мебарад мӯраш
Резаҳои дили маро ҳар сӯй,
Мебарад, мебарад парастуяш
Аз лаби ҷӯ гили маро ҳар сӯй.*

*Гӯйё буд момадояи ман
Момаборонаки баҳоронаш.
Гуфтӣ, гаҳвораам бичунбондаст
Малахи гоҳвораҷунбонаш.*

*Чун қатори дулонаҳояш ман
Ҳамқаторе наметавонам дошт,
Ҳамчу дарёканори Ҳелокаш
Ҳамканоре наметавонам дошт.*

*Ману маҳтобу рӯи девораш
Сояи току туту сояи бед,
Филми шабҳои кӯдакиам буд
Филми маҳтобии сиёҳу сафед.*

*Чун чанори шикастапушташ нест
Пири садсола дар паси пуштам,
Нест муште чу мушти калтуташ,
Вой бар ман агар занад муштам.*

*Дар паси пушта Суфиёни ман аст,
Каҳгили кулбаҳош тиллоист.
Дар паси кулбаҳо чу мактаби ман
Чордевории сафедак нест.*

Дӯст дорам, ки бӯяму бӯям
Бӯи дуди алови нонашро,
Дӯст дорам, ки бӯсаму бӯсам
Аз сари пушта осмонашро.

То наборад дигар бичӯшондам,
Рӯзи боронӣ оби боронаш,¹
Оби чашми маро бичӯшонед,
То шавад хушк ашки резонаш.

1 Мавриди боронҳои ҳафтшабу ҳафтрӯза оби боронро ҷӯшонида хушк мекардем, ки оби деги осмон ҳам хушк шавад.

НАВБАҲОР УСТОИ МАРҲАМБАНД

Осмон соф,
Чашмҳои осмонӣ соф.
Обҳо дар чашма мечӯшанд,
Чашмҳои обӣ мечӯшанд,
Мезананд аз ханда дандонҳо чароғак.
Шишаҳои хонаҳо шуста,
Шишаҳои синаҳо шуста,
Шуста ҳамчун шишаи офоқи боронӣ,
Атласи рангикамон ёдоваре аз ёри атласпӯш.

Ман ба сӯи акси даврони ҷавониам назар
афканда мегӯям:
Акси дерин, дидаат равшан, баҳор омад!
Акси ман аз қиблаи девор механдад,
Акси ман дар чорҷӯби худ намеғунҷад.

Рост аз рӯи замин сабзида як қомат
Устухонҳои чанорон,
Устухонҳои сафедорон,
Гӯйё барҷаста як қомат
Устухонҳои азизон,
Устухонҳои шаҳидон.

Устухонҳо ғунча хоҳанд дод,
Устухонҳо барг хоҳанд дод,
Устухонҳо панҷа хоҳанд дод.

Навбаҳор устои марҳамбанд,
Бастааст аз махмалак, аз ушна марҳам
Бар тароши тешаву захми табарҳо,
Пои маҷрӯҳи дарахтонро
Баста бо печак,
Ҳамчу як доругари ҳозик,
Ҳамчу як доругари бобоии тоҷик.

Ҷонамози сояашро бар замин густурда маҷнунбед,
Дар сучуд истода сархам.
Ин дарахт умре намозашро
Дар ҳамин як ҷонамози сояи худ мегузорад.
Ман ҳам аз авлоди ин бедам,

Сояи касро накардам чонамоз умре,
Доиман бар сояи худ сачда кардам,
Доиман бар сояи худ сачда хоҳам кард.

Дар миёни сабзаву хори сари девори қишлоқ,
Лола чун тоҷи хурусони сари девори қишлоқ,
Гуфтӣ, альон мезанад пар,
Бол мекубад ҳамин альон,
Аз сари девор меҳонад хуруси лолаи сурхи
қалангӣ,

Пои хобат мешавад бедор,
Ҳуни хобат мешавад бедор,
Ҳар рагу пайвнди хобат мешавад бедор,
Бахти хобат мешавад бедор.

Баҳори 1997 Чексонвил.

КУЛБАИ МОДАР

Дар навдаи тути модар овезон
Чун халтаи чака халтаи маҳтоб,
Дар кундаи тути модар овезон
Чун халтаи моҳ халтаи чурғот.

Шаб аз лаби боми кулбаи модар,
Ҳамчун зари об мечакад маҳтоб,
Аз халтаи моҳу халтаи чурғот
Ҳамчун зари ноб мечакад зардоб...

Ман дар тани кӯдакӣ фуру рафта,
Худро таги тути пухта мебинам,
Дар ҷолаи туту тутборонаш
Як мушт яtimi хуфта мебинам.

Як мушт яtimi хуфтаре модар
Дар тахтаи дил гирифта меҳобад,
Дар пахтаи дил гирифта меҳобад.
Сар монда ба тахтаи дили модар,
Сар монда ба пахтаи дили модар,
Бо чак-чаки чака мебарад хобам,
Чун равғани маска мебарад хобам.

Дар ҷоғаҳи мо, ки тут мерезад
Чун ҷола, ки моҳи ҳут мерезад,
Ҳамёза, ки мекашӣ, ба нохост
Шаб дар даҳони ту тут меафтад.

Вақте, ки сапеда деги гардунро
Чун модари ман ба рег мешӯяд,
Вақте, ки сапеда гови гардунро
Чун модари ман пагоҳӣ медӯшад,
Бо шир-шири шир мешавам бедор,
Бо шир-шири ширдӯшии модар...

Дар хоби шабам ҳанӯз беҳотир
Ман дар тани кӯдакӣ фуру рафта
Худро таги тути пухта мебинам,
Дар ҷолаи туту тутборонаш
Як мушт яtimi хуфта мебинам,

Додар ба бағал гирифта додарро,
Хоҳар ба бағал гирифта хоҳарро.

Вақте, ки аз ин миёна бархезам,
На мушти яtimi хуфта мебинам,
На дасти бағалгирифта мебинам,
На навдаи тути пухта мебинам
На! На! На ба мушт донаи туге,
Танҳо ману мушти сахти калтуге.

Ман аз тани кӯдакии ман ҳар бор
Чун мурғи пагоҳӣ мешавам бедор,
Чун мурғи пагоҳӣ сина мекубам,
Чун мурғи пагоҳӣ мезанам фарёд,
Чун мурғи пагоҳӣ мекунам ку-ку:

Ку хоҳаракони хонарӯбам, ку?!
(Сад соли дароз хона норуфта),
Ку додаракони хонабонам, ку?!
(Сад соли дароз хона бесоҳиб),
Ку модараки сағерабонам ку?!
(сад соли дароз дег ношуста,
Дегу табақаш ба рег ношуста).

На чак-чаки халтаҳои хобовар,
На шир-шири ширдӯшии модар,
Девори гилеву сояравшанҳо,
Девори дилеву сояравшанҳо,
Дар шохи чанор халтаи маҳтоб,
Аз халтаи сина мечакад зардоб.

10 нояври 1998 Сиэтл.

Ҳанӯз хоби саҳар нопарида аз дида
Канори оинаи беғубор биншастам,
Ту гуйӣ, ин саҳар оина буд чашмаи об,
Дар оби чашмаи оина рӯй мешустам.

Дар оби оинаи пок ман чӣ медидам?
Хушида панҷаи дасте чу барги зарди хазон,
Касе ба рӯи ман аз маҳбасе ниғаҳ мекард,
Ки чорчӯбаи оина буд дариҷаи он.

Шикасти қабзаи чини миёни абрӯяш
Хароши панҷаи қисмат намуд дар назарам,
Чунон, ки дида будам ин хароши қисматро
Замоне дар кафи пои кафидаи падарам...

Дурушту дарҳаму барҳам танида дар рӯяш
Ҳазор риштаи шӯрида ғундаи пирӣ.
Ба ҷои чашми сиёҳаш нишаста буд хамӯш
Даруни лонаи чашмаш парандаи пирӣ.

Ту гӯӣ, аз сари ӯ бӯйи барф меомад
Чу песабарфи сари пуштаҳо шақиқаи ӯ.
Ба пушти ҷӯи лаби ӯ набуд мӯи лабаш
Бағайри мушти хасу хори хушк дар лаби ҷӯ.

Ба сӯи оина хам гаштаму ба ӯ гуфтам:
Аз ин дариҷаи обӣ сароб мебинӣ,
Баҳори рӯи ту ку?
Лолазори рӯи ту ку?
Баҳори рӯи худатро надидӣ худ серӣ.

1 Автопортрет.

Дамид гирди даҳонаш яке ба маззаи захр
Гиёҳи печаки зарди табассуми афсӯс,
Миёни хандааш аз дида об сар дода
Дар оби чашмаи оина ғарқ шуд маҳбус.

Рӯйи ба рӯ диламро
Пур кардам аз табу тоб,
Чун ҷомадони кампир
Аз ҷандаи кафанбоб.

Беҳуда ман давидам
Дар оби ҷӯ задам банд,
Гулмоҳиро дигарҳо
Аз оби рӯ гирифтанд.

Фанне, ки зиндагонист
Сад фан бувад дар ин фан,
Яъне, ки хол-хол аст
Монанди сояравшан.

Бо меҳ агар кушоданд
Он қулфи манзиламро,
Ҳаргиз намекушоянд
Қулфи дари диламро.

Ман тугмаи садоям
Дар пушти ин дари танг,
Ҳар қадр мефишоранд,
Он қадр мезанам занг.

Аз соддаги ман нест
Шеър, ки сода гуфтам,
Охир, худам худамро
Ман ёд дода гуфтам.

Ҳар сатри дафтари ман
Чун мӯр меравад роҳ,
Гаҳ дона мекашонад,
Гаҳ тӯда мекунад коҳ.

Ҳар кӯр метавонад
Номи маро кунад кӯр,
Дар рӯи раҳ фитодаст
Имрӯз хонаи мӯр ...

Рӯйи ба рӯ диламро
Пур кардам аз табу тоб,
Чун ҷомадони кампир
Аз ҷандаи кафанбоб.

Бо панҷаи фушурда
Ман омадам ба дунё,
Бо панҷаи фушурда
Ман меравам намурда.

ГУРГ ВА БАРФ

Танаш чу барфи навборидаи сӯбҳи зимистон буд,
Паи дандони ман ҳар ҷо
Саҳаргоҳон чу нақши пой гургон буд,
Паи ошӯби гургони биёбон буд.

Ғизоли печутоби қоматаш, оҳуи рафтораш
Ту гӯи, гурги мастам карда буд охир,
Чу гургони зимистон гушнамастам карда буд
охир.

Ба мастихои гургон дар шаби мӯяш алӯ карда,
Ду чашми мешиашро
То ба гургумеши субҳидам қабӯ карда,
Чу гурги чила бозӣ кардаме бо борфи андомаш,
Чу гургон барфбозӣ кардаме бо барфи андомаш.

Вале дар хорбанди тези мижгонаш шикорам кард,
Ба мижгон захмдорам кард,
Ба мижгон хуншорам кард,
Маро бигрифт,
Ба занҷири нигоҳаш баст...

Дигар ман мекашам як умр занҷири нигоҳашро
Ба монанди қалам дар хат,
Ки умре мекашад занҷири пояшро.

ТУ НИМИ МАНӢ

*Ту нимӣ, ними манӣ, ними ҷисму ҷони манӣ,
Ва зарра-зарра ту пайванди ҷовидони манӣ.
Бар ҳар кучо, ки равӣ дар ман аст решаи ту,
Ту эй гул, аз қалами сабзи устухони манӣ.*

*Ба ҳар кучо, ки равам, нимаи танам бе ту,
Ба ҳар кучо, ки равам, ними одамам бе ту,
Ба ҳар кучо, ки бубинам туро зиёд шавам,
Ба ҳар кучо, ки набинам туро, камам бе ту.*

*Ба дасти ман бирасад дасти кас, ту меларзӣ,
Расад ба дасти ту дасте, ба ларза меоям,
Ту ошёнӣ ману ман, ки ошёнӣ туам,
Ту ҷои ҷони ману ман, ки ҷои ҷони туам.*

*Тамоми неъматӣ дунё чи ғам, ки моли кас аст,
Тамоми неъматӣ дунё ба ҳукми хору хас аст,
Туро насиб кунад ишқи ман, ҳамин кофист,
Маро насиб кунад ними бистари ту, бас аст.*

ФАСЛИ ЗАНОНА

Як лаҳза тарки раҳ кун,
Ин чашмаро ниғаҳ кун,
Ин чашма мезанад чашм,
Чашми занона дорад;
Аз ташнагии чашме
Як чашмаро бинӯшӣ,
Узру баҳона дорад.

Ин лолазори гулчӯш
Сурхида то баногӯш,
Инро макун фаромӯш,
Хунаш, ки мезанад чӯш,
Шарми занона дорад.

Беде, ки остинро
Рақсида метаконад,
Дар остини сабзаш
Дасти занона дорад;
Дар панҷаам гирифтаам
Дасти занонаашро,
Набзи занона дорад.

Борон, ки чун гулобаш
Ҷорист оби нобаш,
Дар шишаи ҳубобаш
Атри занона дорад.

Рангинкамон ба ранги
Ин арғувон шукуфта,
Ин арғувон ба ранги
Рангинкамон шукуфта,
Аз махмалу бирешим
Рахти занона дорад.

Бунафшаро ба зону
Афтида мекашам бӯ,
Бунафшаи лаби чӯ
Буйи занона дорад.

Дар пушти бому девор
Чашмаш ба ҳар тараф чор
Меларзад ин сафедор,
Дарақ-дарақ саропо
Варақ-варақ саропо,
Меларзад устохонӣ,
Рашки занона дорад.

Шохи гуле, ки хораш
Нохун наметарошад,
Нохост мехарошад,
Хашми занона дорад.

Ин боғи ношумурда
Сад тири жола хурда,
Аз ғунчаи фусурда
Доғи занона дорад;
Чун ёри бедимоғе
Доғе нишона дорад.

Як дам ҳавои борон,
Як дам чароғи тобон,
Обу ҳавои найсон
Феъли занона дорад.

ДИЛАМ МЕСЎЗАД

Аз доғи ту дам ба дам дилам месўзад,
Аз бахти пиёдаам дилам месўзад,
Беҳ чашми маро намекушодӣ дар ишқ,
Аз чашми кушодаам дилам месўзад.

То аз ғаму шодии ту пур шуд дили ман,
Монанди гуле ба ханда дур шуд дили ман,
Ишқи ту намурду зиндамур шуд дили ман,
Бар ин дили мурдаам дилам месўзад.

Аз бахши ту ғусса хўрдаам беҳуда,
Беҳ аз дигарат шумурдаам беҳуда,
Дар ишқи ту чон супурдаам беҳуда,
Бар чони супурдаам дилам месўзад.

Вақте, ки ғами ту мекунад дилгирам,
Меҳезаму дафтару қалам мегирам,
Аз дафтару аз қалам алам мегирам,
Бар дафтару бар қалам дилам месўзад.

Чун хори шикастасе, ки монад дар тан
На беманӣ як даме, на як дам бо ман,
На аз тани ман чудо, на бо ман ҳамтан,
Аз беҳамии ба ҳам дилам месўзад.

БЎСА БА ДУНЁ ЗАДАМ

*Зулфата боло задам
Сила ба шабҳо задам,
Ҳар ду лабат гул намуд,
Бўса ба гулҳо задам,
Бўса ба гулҳо задам.*

*Навбати чашмат расид,
Дар лаби ман нам расид.
Чашми ту дарё намуд,
Бўса ба дарё задам,
Бўса ба дарё задам.*

*Навбати мўят расид,
Моҳ ба кўят расид,
Мўи ту тилло намуд,
Бўса ба тилло задам,
Бўса ба тилло задам.*

*Бозўву боло намонд,
Дар бари рӯ чо намонд,
Дар қадамат хам шудам
Бўса ба дунё задам,
Бўса ба дунё задам.*

*Дам мекашам сафедии рӯйи туро чу шир,
Ҳамчун ҳавои тоза фуру мебарам туро.
Дар таҳти санги синаи ман ҷӯш мезананд
Чу обҳои зери замин изтиробҳо.*

*Мӯйи ту он шабест, ки шабгарди он манам,
Шабкӯракаш, ки мепарад- ин чашмҳои ман.
Рӯйи ту он маҳе, ки манам хобгарди он,
Бедор нест чашму равон аст пойи ман.*

*Бо соқи дилписанди сафедории сафед,
Бо гардани баланди сафедории сафед,
Аз ҷӯйи шир, гуфти, сафедори қоматат
Рӯида чун хаданги сафедории сафед.*

*Ман сина, сина, сина нафас мекашам туро,
Ман чашм, чашм, чашм туро мечарам тамои;
Ман бўса, бўса, бўса туро мебарам ба лаб,
Ман мазза, мазза, мазза туро мечашам мудом.*

*Зери сарат ба хоб барам дасти хешро,
Зери сарам гузори ту ҳам дасти хештан;
Хобам барад ба чунбиши мавзуни набзи ту,
Хобат барад ба чунбиши мавзуни набзи ман.*

БОРОН

Зангӯлазанон гузашт борон,
Чобӯку чавон гузашт борон,
Бо чилчилаҳо гузашт борон,
Бо шилшилаҳо гузашт борон,
Бо силсилаҳо гузашт борон,
Монанди занон гузашт борон,

Гесӯи занона дошт борон,
Лӯълуи занона дошт борон,
Аз тирукамони ранга-ранга
Абрӯи занона дошт борон;
Дар шишачаи хубобаш атри
Хушбӯи занона дошт борон.

Монанди занон чамида мерафт,
Мӯяш ба замин расида мерафт,
Нозаш ба замин чакида мерафт,
Абрӯи камони рангаашро
Бо ишва қалам кашида мерафт....

Оинаи ҳар тиреза тар буд,
Аз қатраи реза-реза тар буд,
Аз дидани ҳар тирезаи тар
Дил тозаю дида тозатар буд,
Як рӯи занона дар назар буд.

Борон ғами чилрӯзаро шуст,
Борон дилу дидаи маро шуст,
Оинаи ҳар тирезаро шуст,
Оинаи синаи маро шуст...

Зангӯлазанон гузашт борон,
Чобӯку чавон гузашт борон,
Бо чилчилаҳо гузашт борон,
Бо шилшилаҳо гузашт борон,
Бо силсилаҳо гузашт борон,
Монанди занон гузашт борон;

Борони ҳаво давои дилҳо,
Дорӯи шукуфаҳои дилҳо.

СЌЗАН АГАР ДАР ДИЛИ МАН МОНД...

Аз хоки ватан гӯри падар дар дили ман монд,
Модар чу мазори лаби ҷар дар дили ман монд.
Дар оташи ғам коғази рӯи ман агар сӯхт,
Аз хоҳари ман коғази сар дар дили ман монд.
Дар баставу фарзанди падар дар паси дар рост,
Фарзанди падар дар паси дар дар дили ман
монд.
Ман рафтаму сад хешу табор аз сари ман рафт,
Аз рафтанашон хуни ҷигар дар дили ман монд.
Дар сӯзани девори ман аст риштаи умрам,
Кофист ҳамон сӯзан агар дар дили ман монд.
Аз ҳамватану ҳамрагу ҳамгавҳару ҳамхун
Чашмони тару оҳи сахар дар дили ман монд.

13 Апрели 1996 Ҷексонвил

ТИРАМОҲ

На дигар хирмани гандум, на дигар хирмани моҳам,
Ба ҳаво тӯдаи абрам, ба замин тӯдаи коҳам;
Тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам,
ҳама сардам.

Қафаси синаи гулбун қафаси тӯтии гул буд,
Қафаси синаи ман ҳам қафаси тӯтии дил буд,
Ки пари тӯтии гул рехт, пари тӯтии дил ҳам;
Тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам,
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам,
ҳама сардам.

Дили боғ аст аноре, ки кафидаст дуним,
Вой, ман аз дили худ, аз дили худ дорам бим,
Дили ман нест аҷаб гар бикафад ҳамчу анор
Ба назар қатраи хунаш, ки бувад донаи нор;
Тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам.
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам,
ҳама сардам.

Сурмаҳои сар мижғони санавбар аз хок,
Ба кучо хушай ангур бирафт аз кафи ток?
Мардум имрӯз агар хирману анбор гирифт,
Чашми ман дар сари мижгон пари каҳ бор гирифт;
Тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам,
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам,
ҳама сардам.

Нарасидаст, напухтаст чу такмеваи боғ
Чиқадар мева аз ин боғу аз он меваи боғ.
Нарасидаст, напухтаст чу такмеваи шеър
Чиқадар меваи шеър, ки дар ин шоҳи қалам;
Тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам, тирамоҳам,
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам,
ҳама сардам.

20 ноябри 1998 Сиэтл.

ҲАЙКАЛИ ЛЕНИН ДАР СИЭТЛ.

Ҳар нафас, ҳар қтра хун, ҳар тори мӯям
коммунист.

(Мирзо Турсунзада)

Андар ин шаҳр, ки анбӯҳ-анбӯҳ
Саду як чилди китобхона дуруғ аст,
Саду як дафтару маҷмӯа дуруғ аст,
Саду як маҷлису маъруза дуруғ аст,
Саду як нусха дуруғ аст;
Менависанд дуруғ
ва дуруғ мегӯянд
ва дуруғ механданд
ва дуруғ аст салом
ва дуруғ аст ҷавоб;

Путки оҳангариаш мушти ҳазорон полис,
Доси деҳқониаши аз ҷашми ҳазорон ҷосус,
Ҷашм не, тиккаи ях,
Ҷашм не, тиккаи як шишаи тез,
Нест қалбе, ки рағашро назанад гӯшаи
ин шишаи ҷашм.

Мо надорем дар ин шаҳр шинос,
Мо надорем дар ин шаҳр қариб,
Мо дар ин шаҳр надорем рафиқ,
Мову як ҳайкали Ленин наздик,
Мову як ҳайкали Ленин тоҷик.

Бо ҳамон ришаки маъмулии
хорак-хорак,
Дасти ёзида ба пеш,
Дар сараш "шапка"-и машҳури чуқур
то сари гӯш,
Ҳоксорона, назарногир аст,
Аз ҳама пайкараҳо, манзараҳо,
мақбараҳо, лек кабир аст.

Андар ин мулк, ки аз озодӣ
Мезанад лоф, валекин ҷалабӣ озод аст,
Ҳоямолию қимор озод аст,
Чист ин "Ҳайкали озодӣ"-ии
машъалдораш?

Ҷалабе дар Нию-Ёрк,
Ки ба якчанд доллар
Ба шумо хоҳад дод.

Лек аз ин "ҳайкали озодӣ"-ии
озодифуруш
Чиқадарҳо касали сифилиси озодӣ
шуданд,

Чиқадарҳо касали СПИД-и озодӣ
шуданд...

Низ дар як сари кӯҳ чор сарест, -
Чор тандиси тарошида ба харсанги
азим,⁴
(Ки ҷалабҳои сиёсии ҳукумат будаанд
дар вақташ,

Сифилисҳои сиёсии ҳукумат будаанд
дар вақташ);
Дар ҷаҳон аз ҳама тандис баланд аст,
Аз ҳама аҳром баланд аст

ва баланд аз ҳама бут аст, вале
ту, ки бо Ленинашон монда муқоиса
кунӣ,

⁴ Манзур тандиси якҷояи Ҷорҷ Вашингтон, Томас Ўеферсон, Абраҳам Линколн ва Теадор Рузвелт аст, ки ҳамчун президентҳои фахрии Ш.М.А. дар штати Дакота дар қуллаи кӯҳи Рушмор тарошида шудааст.

Гарчи дар қуллаи кӯҳанд,
Чиқадар пасту ҳақиранд,
Чиқадар берӯҳанд,
Ки на дар қуллаи руҳанд чу Ленин
ва на чун ҳайкали Ленин ҳамадам
дар анбӯҳ:

Ҳеҷ бе ёғиву бе осӣ нест,
Минбари коршиканҳои ҷаҳон аст,
Ҷои бардоштани парчами оҳангари
вақт аст,
Ҷои сӯҳонзадани доси сурх,
Ҷои бардоштани путки сурх.

5.6.02.Сeatл,Ш.М.А.

САРЛАВҲАИ ШЕЪРҲО

Ўз қалам нест касе ҳамхунам.	3
Хонақоҳи ман.	4
Шаҳри сиёҳ.	8
Чаро намеой.	10
Шоиру шеъре агар ҳаст.	11
Забони модарӣ.	13
Ғазои Восе.	15
Сталин ва Сталинобод.	17
Ба хотираи бародарам профессор Темур Собиров.	20
Асп.	22
Тиранмоҳ	25
Юсуф.	25
Пуштаҳо.	27
Навбаҳор устои марҳамбанд.	29
Кулбаи модар.	31
Шабеха.	33
Хонаи мӯр.	35
Гург ва барф.	37
Ту ними манӣ.	38
Фасли занона.	39
Дилам месӯзад.	41
Бӯса ба дунё задам.	42
Хобат барад ба чунбиши мавзунӣ набзи ман.	43
Борон.	44
Сӯзан агар дар дили ман монд.	45
Тиранмоҳ.	46
Ҳайкали Ленин дар Сиэтл.	47

